

گزارش کوتاه

ترامپ فاجعه ملی آمریکاست

📌 **برت استفنز | برنده جایزه پولیتزر ۲۰۱۳**

در بهار سال جاری سمیناری با موضوع «هنر اقناع سیاسی» در دانشگاه شیکاگو (البته از طریق ایلیکیشن زوم) برگزار کردم. در این سمینار راجع به متخصصان عالی هنر و از میان آنها لینکلن، پریکلس، کینگ، اورول، هاول و چرچیل مطالبی خواندیم و آن‌را مطالعه‌توییت‌های دونالد ترامپ به‌عنوان بخشی از کلاس با موضوع «عوام‌فریبی» به پایان رساندیم. اگر چه موضوع پایانی سمینار غم‌انگیز بود، حداقل از نظر زمان‌بندی مناسب به نظرم رسید.

مادر میانه‌یک فاجعه‌بی‌سابقه ملی هستیم. این فاجعه بیماری همه‌گیر کرونا، رکود اقتصادی، پلیس‌های قاتل، شهرهای غارت‌شده یا نابرابری‌های نژادی نیست؛ زیرا همه این موارد سابقه‌دارند بی‌سابقه‌آن‌است‌که‌برای‌نخستین‌بار تحت‌رهبری‌مردی‌قرار‌گرفته‌ایم‌که‌مضمون‌خطابه دومین افتتاحیه ریاست‌جمهوری لینکلن را کاملاً این‌گونه معکوس می‌کند: «بدخواهی نسبت به همه، خیرخواهی نسبت به هیچکس!» هشت کلمه‌ای که همه آنچه رئیس‌جمهوری هست، خلاصمی‌کند.

واسلاهاول در کتاب «قدرت ناتوانان» که در یکی از دوره‌های شوم استبداد کمونیستی نوشته شده، بیان می‌کند که چراسیستم بسیار ضعیف‌تر و فرده بسیار قوی‌تر از آبی‌است‌که‌هریک‌از‌طرفین بدانند. وینستون چرچیل در سخنرانی «مبارزه در سواحل» که بعد از «نبرد دانکرک» ایراد شد، به بریتانیایی‌ها از «پیروزی در این رستگاری» گفت؛ دلیلی‌دور‌از‌دسترس‌برای‌تصمیم‌خوشبینی.

مارتین لوترکینگ جوانیور در کتاب نامه‌ای از زندان بیرمنگام، توضیح داده است که چرا صبر پاسخی به بی‌عدالتی نیست. «زمانی که شاهد لعن‌کردن، لگزدن، خشونت‌ورزی و حتی کشتن برادران و خواهران سیاه‌پوست خود از سوی پلیس‌های پُر زانفرت آن‌هم‌ماضونیت‌از‌مجازات هستند، آن‌گاه متوجه خواهید شد که چرا برای ما انتظار دشوار است.»

در یک کلام، هدف نوشتن‌تازه‌ها و کلام‌های سیاسی ارتقا و رشد است. اما انسان از گفته‌های ترامپ چه چیزی می‌آموزد؟ هدف ریاست‌جمهوری ترامپ خوارکردن و نخست‌از همه نیز خوارکردن استفاده از کلام است. به همین علت است که ترامپ از استخدام سخنرانی‌نویسان با صلاحیت سر باز می‌زند و در تیم ارتباطات او افرادی همچون دن اسکاوینو، استفنی کریشام و سارا سندرز حضور دارند!

به همین دلیل هم است که توییتر رسانه ارجح ترامپ برای برقراری ارتباط است. توییتر برای سخنرانی‌های تحریک‌آمیز و تحقیرآمیز طراحی شده؛ برای آنکه باعث تکبر طرفداران و جوشیدن مخالفان شود و برای آنکه گفتمان ملی را به کری‌خواندن‌های‌متقابل‌تقلیل‌دهد.

این سطح برای ترامپ مناسب است؛ زیرا سطحی است که در آن برتری دارد! هر کس که توییت‌های ترامپ را به‌دقت بخواند، از جای‌گاه بالای او در هنر عوام‌فریبی شگفت‌زده می‌شود. او مانند سایر سیاستمداران پایگاهش را رهبری نمی‌کند بلکه برای آن دست به شخصیت‌پردازی می‌زند. او طوری با طرفدارانش صحبت می‌کند که گویی خود آنهاست، خشم آنها را می‌کارد، نفرت آنها را تصدیق می‌کند، رقیبانش را شر جلوه می‌دهد. ترامپ از خودش تجلیل می‌کند تا طرفدارانش در سایه این تجلیل بیاسایند. هر آنچه اینها برای ترامپ یا طرفدارانش به ارمغان آورده، برای ما یک فاجعه است. در زمانی که بیماری کرونا بیش از ۱۱۰هزار خانواده آمریکایی را ازداراز کرده، رئیس‌جمهوری داریم که قادر است دل‌شکستگی یک ملت را ابراز کند. در یکی از لحظات تلخ و اندوهگین تبعیض نژادی از سال ۱۹۶۰ به این سو ما رئیس‌جمهوری داریم که در سرمایه اخلاقی دفتری که رئیس آن است ورشکسته شده است.و در لحظه‌ای که آمریکایی‌های بسیاری، به‌ویژه محافظه‌کاران، از فوران غارت و شورش به دنبال اعتراضات مسالمت‌آمیز در بهت هستند، ما رئیس‌جمهوری داریم که می‌خواهد اسلحه را جایگزین قانون کند. اگر ترامپ حالا با طغیانی از سوی رهبری (فعلی و سابق) نظامی و غیرنظامی کاخ سفید علیه‌تأمیل‌او به‌استقرار سربازان ارتش در شهرهای آمریکا مواجه است، به خاطر این است که کلمات او در نقش فرمانده کل از ته‌مانده خلاقیتش جاری می‌شود. من اینها را به‌عنوان کسی می‌نویسم که هر مشکل ملی را تقصیر ترامپ نمی‌اندازد. 📌

لازم باشد به‌او اعتبار ببخشد.

نیویورک تایمز

The New York Times

آیا مرگ جورج فلویید و اعتراضات گسترده مردمی باعث شکست ترامپ در انتخابات نوامبر می‌شود؟

پایان خوشبینی

📌 **مجتبی پارسا** | باراک اوباما در سخنرانی در سال ۲۰۰۴ گفته بود: «آمریکای

لیبرال و آمریکای محافظه‌کار وجود ندارد. آمریکای سیاه‌آمریکای سفید-آمریکای لاتین و آمریکای آسیایی وجود ندارد. ایالات متحده آمریکا وجود دارد.» حالا با گذشت بیش از ۱۵ سال از این حرف‌ها، به نظر می‌رسد که برخلاف حرف‌های خوشبینانه اوباما، آمریکا به بخش سیاه و سفید تقسیم شده است؛ طرفداران ترامپ و مخالفان او. این شکاف خود را در انتخابات ۲۰۱۶ که باعث پیروزی ترامپ شد به خوبی نشان داد. اما با کشته‌شدن سیاهپوستی چهل‌وشش ساله به نام جورج فلویید این شکاف بیش از هر زمان دیگری خود را در اعتراضات مردمی گسترده به حقوق سیاهپوست‌ها نشان داد.

برخی از تحلیل‌گران معتقدند که این اتفاق به علاوه شرایط اقتصادی پیش‌آمده به خاطر کرونا می‌تواند باعث شکست ترامپ و پیروزی جو بایدن در انتخابات ماه نوامبر (آبان) شود.

رابرت رایش، روزنامه‌نگار و وزیر کار سابق آمریکا، در یادداشتی در گاردین نوشته است: «ترامپ تلاش می‌کند تا معترضان را مجرم و دزد و غارتگر بنامد. با این حال اما نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد که ۶۴ درصد مردم آمریکا با معترضان احساس همدلی دارند و معتقدند که رفتارهای خشن پلیس باید متوقف شود. همچنین ۵۵ درصد مردم واکنش ترامپ را به‌معترضان تأیید نمی‌کنند.» به نوشته این روزنامه‌نگار و سیاستمدار پیشین، براساس نظرسنجی سنتر فور امریکن پراگرس، اگر رأی‌دهندگان سیاهپوست به اندازه سال ۲۰۱۲ پای صندوق‌های رأی بیایند، جو بایدن با کسب ۲۹۴ از ۲۴۴ رأی اکثرال پیروز انتخابات خواهد شد.

توماس رایت روزنامه‌نگار نیز معتقد است که ترامپ به‌فاز پایانی خود نزدیک شده است. او می‌نویسد: «بدترین بحران ممکن به شکل کووید-۱۹ رخ داد؛ بحرانی که همه ضعف‌های ریاست‌جمهوری و آمریکا را آشکار کرد. رسیدگی به این بحران نیازمند سواد علمی، نظم و انضباط، اعتماد به قدرت ملی، ایثار و صبر بود. بحران بعدی هم به‌شکل رکود اقتصادی سرسپید دیگر بحران باقتل وحشیانه جورج فلویید، بیش از ۱۰۰ هزار کشته به خاطر کرونا، ۴۰ میلیون نفر بیکار و حالا گسترش اعتراضات خشونت‌آمیز در سراسر ایالات متحده.»

توماس رایت معتقد است که برای ترامپ هیچ راه بازگشتی باقی نمانده و مقامات ارشد دولتی و جمهوری خواهان کنگره فقط به این فکری می‌کنند که چگونه آسیب‌ها را محدود کنند تا در زمان خروج ترامپ از کاخ سفید امکان درست‌کردن اوضاع وجود داشته باشد.»

حالا بسیاری گمان می‌کنند که مردم سیاهپوست بیش از هر زمان دیگری می‌خواهند ترامپ را در انتخابات نوامبر شکست دهند. اما این ادعا که مرگ جورج فلویید و اعتراضات گسترده مردمی به خشونت‌های پلیس باعث شکست ترامپ در انتخابات چندماه آینده خواهد شد، تاچه اندازه درست است؟

پیش از هر چیز باید به این موضوع توجه کنیم که ترامپ احتمالاً خیلی نگران وضع پیش‌آمده به دلیل کشته‌شدن جورج فلویید نیست؛ زیرا او با شعارهای نژادپرستانه وارد کاخ سفید شد. او شاید بتواند بار دیگر هم با سوارشدن بر روی همین موج رئیس‌جمهوری شود. بنابراین او شاید نه تنها از وضع فعلی ناراحت نباشد بلکه آن را فرصتی طلایی برای پیروزی در انتخابات بداند. آخرین واکنش ترامپ به اعتراضات مردمی این بود: «کشور به قانون و نظم احتیاج دارد.» این شعارها از نگاه طرفداران ترامپ می‌تواند توجهی بر رفتار خشونت‌بار پلیس علیه معترضان باشد. از سوی دیگر اما باید دید که طرفداران ترامپ و مخالفان او تاچه اندازه ممکن است تحت‌تأثیر این اتفاقات قرار بگیرند. بنابراین این سوال را باید این‌گونه مطرح کرد که آیا پیروزی ترامپ به دلیل پشت‌کردن افرادی بود که در سال ۲۰۰۸ به خاطر مخالفت با نژادپرستی به اوباما رأی دادند؟ اگر این‌گونه باشد باید بگوییم که این افراد حالا نیز به جو بایدن رأی خواهند داد تا مخالفت خود را با نژادپرستی علنی کنند. نیک بریانت روزنامه‌نگار اما نظر دیگری دارد. او در یادداشتی در بی‌بی‌سی می‌نویسد: «پیروزی اوباما در سال ۲۰۰۸ برای برخی به معنای یک رفتار متحد ملی در مواجهه با نژادپرستی بود؛ اما حقیقت این است که اوباما از آن جهت که سیاهپوست بود در انتخابات پیروز نشد. مهم‌ترین دلیل پیروزی اوباما در انتخابات ۲۰۰۸ این بود که آمریکا از طرفی با بحران اقتصادی دست‌وپنجه‌نرم می‌کرد و از طرف دیگر درگیر دو جنگ کرده بود؛ جنگ‌هایی که مردم طرفدار آن نبودند. آنها خواهان تغییر مسیر آمریکا بودند.» اوباما با

شعار «تغییر» توانست نظریں افراد را به خود جلب کند و در نهایت به نخستین رئیس‌جمهوری سیاهپوست آمریکا بدل شد؛ اما نه به خاطر رنگ پوستش و نه به این دلیل که مردم مخالف نژادپرستی بودند. بنابراین وقتی نمی‌توانیم پیروزی اوباما را براساس (نژاد) یا «رنگ پوست» تفسیر کنیم؛ پس مقابله با نژادپرستی هم نمی‌تواند دلیلی برای شکست ترامپ باشد.

برخلاف اوباما، پیروزی ترامپ می‌توانست به‌عنوان پیروزی سفیدپوست‌ها تلقی و تفسیر شود؛ چرا که از همان ابتدا نخستین کسانی که از او حمایت کردند، گروه‌های نژادپرست و ملی‌گرایان سفیدپوست بودند. در زمان کارزار انتخاباتی، بلندترین تشویق‌ها و هورا کشیدن‌ها در سخنرانی‌های ترامپ زمانی بود که او از سیاست‌های ضدمهاجران و ضد مسلمانان حرف می‌زد. در پیام ترامپ از نخستین لحظه‌ای که اعلام نامزدی کرد تا آخرین توییت‌هایش پیش از ورود به کاخ سفید، یک چیز روشن بود: «آمریکای سفید!»

اما از سوی دیگر، مشخص نیست افرادی که به دلیل مخالفت با نژادپرستی به ترامپ رأی نمی‌دهند، بخواهند به جو بایدن، معاون رئیس‌جمهوری پیشین آمریکا رأی بدهند. جو بایدن رأی همه سیاهپوست‌ها ندارد و دموکرات‌ها این را به‌خوبی می‌دانند. وینسنت آو جومودر کاتولر پیشین می‌نویسد: «جو بایدن گمان می‌کند همه سیاهپوست‌ها باید به‌صورت اتوماتیک و فارغ از هر موضوع دیگری به او رأی دهند. او این رایه زبان آورده است. جیم کلیرن، نماینده سیاهپوست و دموکرات کارولینای جنوبی می‌گوید وقتی این حرف را از بایدن شنید که خطاب به سیاهپوست‌هایی که از او حمایت نمی‌کنند، گفت: «شماها سیاهپوست نیستید!» است از حمایت از بایدن برداشته است.»

از طرف دیگر اما دموکرات‌ها امیدوارند، بایدن به واسطه آنکه معاون اوباما بوده، بتواند رأی سیاهان را به‌دست بیاورد. رئیس‌جمهوری که خود نیز کارزنیادی برای سیاهان نکرد. چنچرای کومانیکا، روزنامه‌نگار سیاهپوست در یادداشتی با عنوان «نامه‌ای به اوباما» در اینترنیت‌پست نوشته است: «با آقا اعتراض‌های مردمی، پلیس با ماشین‌ها و خودروهای زرهی و مسلح وارد خیابان‌ها شد. آقای اوباما شاید از نظر شما این کار اشتباه به نظر بیاید اما شما احتمالاً مورد لایحه ۱۹۹۷ که دوست شما، جو بایدن از آن حمایت کرد، آشنا هستید. لایحه‌ای که به اداره‌های پلیس در سراسر کشور کمک کرد تا به تجهیزات نظامی دست پیدا کنند. تجهیزات تسلیحاتی که همین الان از آنها در خیابان‌ها علیه معترضان استفاده می‌شود.»

پیتربنارت، استاد روزنامه‌نگاری در دانشگاه نیویورک نیز در آتلانتیک می‌نویسد: «سخنان اوباما در مرگ جورج فلویید همان داستانی است که او از ۱۵ سال پیش که وارد سیاست شد، در مورد آمریکا گفته بود.» اوباما در ماه مارس ۲۰۰۸، پیش‌بینیان را به دلیل نادیده‌گرفتن ظرفیت آمریکا برای تغییر، شمتات می‌کند. او حتی پیروزی خود را فصلی تازه در وضع نژادپرستی آمریکا می‌خواند. حالا اما می‌بینیم که خودش نیز موفق نشد کاری برای وضع سیاهان و کاهش نژادپرستی انجام دهد. مردم آمریکا شاهد همه این تحولات بوده و هستند. تحولاتی که قرار بود تغییراتی ایجاد کند، اما هیچ اتفاق معناداری نیفتاد. حالا اوباما ۱۲ سال بعد از آن سخنان در ویدیویی همچنان از «امید» برای تغییر حرف می‌زند و این را منوط به رأی دادن مردم آمریکا می‌کند. او هنوز نامی از بایدن نیاورده اما به‌زودی حمایت خود را از معاون پیشین خود علنی خواهد کرد. خود بایدن اما کمتر از اوباما به‌تغییر خوشبین است. او از اعتراض‌های مردمی حمایت کرده اما آمریکا را کشوری «با مردم خسته و دردمانده» توصیف می‌کند و می‌گوید: «تاریخ آمریکا داستان کنش و واکنش است. تاریخ همواره این‌گونه پیش می‌رود. ما نباید ساده‌لوح باشیم. تاریخ آمریکا مانند داستان‌ها و افسانه‌های پریان نیست که با پایان خوشی همراه باشد.»

اما این سخنان به معنای پیروزی ترامپ نیست. ترامپ نگران تبعات اعتراض‌های مردمی به نژادپرستی نیست. او به خوبی از این واقعیت آگاه است. ترامپ بیش از آنکه نگران شکست خود در انتخابات به واسطه نژادپرستی باشد، نگران شرایط اقتصادی است. دقیقاً همان چیزی که برگ برنده او برای انتخاب مجددش در انتخابات به حساب می‌آمد. حالا می‌تواند باعث شکستش شود. رابرت رایش روزنامه‌نگار می‌نویسد: «ترامپ به خوبی می‌داند که اگر موفق نشود جلوی تبعات شدید اقتصادی پاندمی کرونا را بگیرد، نمی‌تواند بار دیگر به‌عنوان رئیس‌جمهوری انتخاب‌شود.» 📌

اخبار روز

اسرائیلی‌ها علیه طرح الحاق کرانه باختری تظاهرات کردند

هزاران اسرائیلی در اعتراض به طرح بنیامین نتانیاهو برای بسط حاکمیت رژیم صهیونیستی بر بخش‌هایی از کرانه باختری تظاهرات کردند. این طرح عملاً به منزله الحاق اراضی مد نظر فلسطینی‌ها برای ایجاد کشور مستقل‌شان است. به گزارش ایسنا، این تظاهرات روز شنبه تحت شعار «نه به الحاق، نه به اشغالگری، بله به صلح و دموکراسی» برگزار شد و تظاهرکنندگان ماسک به صورت داشتند و فاصله‌گذاری اجتماعی را در سایه تدابیر شدید مقابله با کرونا رعایت کرده بودند. برخی ماسک خود را به رنگ پرچم فلسطین نقاشی کرده بودند. این تظاهرات را گروهی از چپگراها ترتیب دادند.

ترتیب‌دهندگان تظاهرات سخنرانی تلویزیونی برنی سندرز، سناتور دموکرات آمریکا، را بخش کردند. برنی سندرز اعلام کرد که این مهم‌ترین لحظه تأیید عدالت و مبارزه برای آینده‌ای است که همه مستحقش هستیم باید در برابر رهبران مستبد بایستیم و آینده‌ای مملو از صلح برای اسرائیلی‌ها و فلسطینی‌ها بسازیم. فلسطینی‌ها خواستار تشکیل کشور مستقل فلسطین در کرانه باختری، قدس شرقی و غزه هستند که اراضی اشغال‌شده به وسیله اسرائیل در جنگ ۱۹۶۷ محسوب می‌شوند. 📌

ترامپ می‌خواست ۱۰هزار نیرو

برای کنترل اعتراضات مستقر شود

روزنامه واشنگتن‌پست و شبکه سی‌بی‌اس به نقل از منابع مطلع گزارش دادند که دونالد ترامپ می‌خواست ۱۰هزار نیرو برای کنترل اعتراضات روز شنبه در واشنگتن دی‌سی مستقر شود. به گزارش ایسنا، یک مقام ارشد پنتاگون گفت که ویلیام بار، دادستان کل، مارک اسپر، وزیر دفاع و مارک میلی، رئیس ستاد مشترک ارتش آمریکا در نشست روز دوشنبه گذشته دفتر ترامپ با طرح استفاده از تعداد نیور مخالفت کردند. به گفته این منبع مطلع در پنتاگون، ترامپ گفته بود: «ما باید خیابان‌ها را کنترل کنیم. ما به ۱۰هزار نیرو در اینجا (واشنگتن) نیاز داریم؛ همین الان می‌خواهم.» یک مقام ارشد وزارت دفاع آمریکا به سی‌بی‌اس گفت که ترامپ در بحث درخواست استقرار نیور بر سر مارک اسپر که با استفاده از «قانون شورش» مخالفت کرده بود، فریاد زد. این قانون مرتبط با قرن نوزدهم به رئیس‌جمهوری آمریکا اجازه می‌دهد تا ارتش آمریکا را برای اجرای مقررات در داخل، در سراسر این کشور مستقر کند. 📌

وزیر خارجه آلمان:

چین ابرقدرت آینده است

وزیر خارجه آلمان با ابراز نگرانی از اوضاع کنونی در آمریکا و تأثیر آن بر تنش‌های بین‌المللی، روابط کشورش با آمریکا را پیچیده و چین را ابرقدرت آینده و بزرگ‌ترین شریک تجاری آلمان خواند.

هایکو ماس، وزیر خارجه آلمان، در گفت‌وگو با روزنامه بیلد گفت: «اگر آمریکا بخواهد طرح خروج صدها نیرویش را از آلمان اجرایی کند، برلین این مسأله را به طور جدی مورد نظر قرار خواهد داد.» او همچنین درباره روابط با چین گفت: «روند امور هر چه که باشد نباید یازینی با پکن را به مسائل اقتصادی و تجاری محدود کنیم، ما به استراتژی مشترک اروپایی نیاز داریم تا از ارزش‌های آزاد ما دفاع کند.»

وزیر خارجه آلمان در خصوص متهم‌کردن چین به پنهان‌کردن منبع شیوع ویروس کرونا گفت: «شماره‌ای از کشورهای جهان در هفته‌های نخست شیوع ویروس کرونا مرتکب خطا و اشتباهاتی شدند. البته که ما نیز به شفافیت کامل داریم تا منشأ اصلی شیوع ویروس کرونا را پیدا کنیم.»

هایکو ماس همچنین تأکید کرد که دلیل به تعویق افتادن نشست اتحادیه اروپا و چین که قرار بود در ماه سپتامبر برگزار شود، تنها به همه‌گیری ویروس کرونا مربوط است. او ابراز امیدواری کرد که این نشست قبل از پایان سال جاری میلادی برگزار شود. وزیر خارجه آلمان همچنین عنوان داشت که این نشست کارآمد و موثر خواهد بود. 📌